

паднатъ по тоя начинъ и „двѣтъ Загори“ (nach den byeden Ssagra's dem alten und neuen, und Filibe. Hammer, Geschichte des Osm. Reiches, 1827, I, 166—168). Това било въ 764 г., или въ края на християнската 1362 г. Много по-ясенъ е отъ Хамеръ, Иеронимъ Бекъ фонъ Леополдсдорфъ, по-старъ отъ Саадединъ и, очевидно, съ по-авторитетни източници: nach diesem hat Gasi Murat seinen Hofmeister den Schachin geschickt und hat jm erlaubt umb Zagora und Philibe die Gegne zu berauben, plündern und brennen. Wie sie dahin kommen haben sie dieselb Landschaft geplündert das Volck defangen genommen und weggeführt (op. cit., § § 7—8). Тукъ вече се говори за плѣненъ и заробенъ край между Пловдивъ и Стара-Загора, за смѣтка на прѣдишното население, въ който идва ново, вѣроятно отъ юго-източна България, което и прѣнася тамъ името Загора. Въ тая смисълъ загатва и иеромонахъ Спиридонъ у когото Девелтусъ е Велта, както ще се види по-долу. (Къмъ изповѣдта на частъ отъ мало-азийскитѣ българи, че сж прѣселени тамъ отъ „Заарско“, трѣба да се отнасяме прѣдпазливо. Политическиятъ потрѣси на полуострова, съ идването на турцитѣ и падането на България, приведоха населението въ цѣло вавилонско стѣлпотворение. Както ще се види, по-голѣмата частъ отъ днешното население на юго-източна България и на югъ отъ турската граница, дори до Цариградъ, Чорлу, Силиврия и т. н., е отъ сръдновековната сѣверо-източна България. Прѣзъ сръдата на робството, а особно прѣзъ Кърджалийско врѣме, тѣй размѣсеното население въ южна България е трѣбало да бѣга въ Одринско и М. Азия. Това е само продължение отъ разселванията слѣдъ 1361 г. Обратно, въ самото начало на завоеванията, българитѣ отъ юго-източна България трѣбало да бѣгатъ или прѣзъ източния Балканъ въ сѣверна България, или къмъ Сръдня Гора. (Вж. статията ми въ „Извѣстия на Истор. Д-во“ I.). — До колко е допустимо, че турцитѣ, прѣди да турятъ ржка на юго-източна България, ще я прѣзскочатъ врѣменно за да ударятъ къмъ западната частъ на южна България — това е въпросъ на турска тактика и съображения, и мжно би ни побъркало по пжтя на установяване фактитѣ. Послѣдниятъ опитъ за прѣвземането на Цариградъ, както се знае, е вѣкъ слѣдъ първото